

Els reglaments deuen aplicarse per igual a tothom, sino no serveixen, son lletra morta.

Entre els agraviats per lo que deya LA VESPA sembla que un dels mes *foribundos* es el concejal Sr. Jonch.

¿Que no es vritat que té fa mes de 20 anys la seva esposa al Asilo? Donchs porque s'enfada?

Y encara LA VESPA no li ha retret que segons noticies que te en els 20 anys no ha anat V. a veure-la may, ni li ha enviat may res.

No s'enfadi Sr. Jonch lo millor que podria fer seria durla a sa casa, y mantenirla no está V. tan faltat de medis, y no es just que el poble li mantingui.

Els homes cuan ocupen cárrechs públichs son mes vistos y la gen s'hi fixa mes. Sobretot no s'enfadi.

L'altre dia LA VESPA voleyant pel carrer sentí crits en una casa; s'hi acosta, era tancat y ella que si, si'hi fica per el forat de la clau, y trova marit y moller en conversa mitg violenta per no ser vista es deixa caurer sobre un busto de guix que representa en Lerroux.

—Vaja Climent plega el ram que fas riurer. ¿No deyas que quant fores concejal faries aceres, cloaques, arreglaries el sementiri civil y aniríem amb tramvia eléctric d'aquí a Reus? ¿Ahon es la democracia qu'has fet a casa la Vila? Volías posar l'estátua de la república en el pilar de l'escala, tot alló dels flares de Cuenca, el teu nom havia de anar en un dels carrers mes céntrichs de la vila. ¿On es tot aixó que'm vas prometer?

—¿Que vols que fassi un obrer que trevalla de las cinch del matí a les set del vespre?

—Si ja ho veig, tens raó; pero al menos calla, no vulgis fer l'home, n'hi ha tants de muts que no vindrá d'un.

—Es que no vull callar, tinch de defensar els ideals.

—Que n'ets de pau, son romansos aixó dels ideals, no veus que els que van amb tu no'n tenen.

—¡Mariona!

—Be, be, tu mateix, si ho fas aixis no't queixis de LA VES-

PA que ja ten privará d'horas de dormir.

—Aixó es enveja, Mariona, enveja.

LA VESPA al sentirse nomenar pega fiblada al cap del Climent y fuig per allá on havia entrat.

Segons noticies de bon origen ha sigut altre volta destituït del cárrech de Jutge Municipal, l'ilustre advocat de la vila de Granollers, D. Claudio de Boet y Bigas, y per tota compensació l'han nomenat secretari interí del Ajuntament. Res tot lo que els demés no volen com que a Granollers son tan caritatius tot ho arreplegan, es molt sensible per D. Claudio el ser segona vegada expolsat del cárrech.

Poema Sinfónich

Obra musical a gran orquestra.-Llettra del literat-filòsof Avios Garrel-li.-Música den Ricardini de l'Abrel-la.-Compest de tres temps: Alegre Moderat, Andante y Vívache finale.

Per assegurar un grandiosissim exit per el dia de l'estrena, els autors han cregut convenien convidar a tots els intel·lectuals del poble on vol estrenarse.

Per lo sensacional que resulta esser dita obra, no sa reparat en gastos per la seva execusió.

Per la sorpresa qu'ens causá veure las personas que asistiren al ensaig general, tots homes de gran valúa artística volem donarlos a coneixer per la fasilat y despreocupació amb que cumplier el carrech que acceptaren:

Els germans Quico y Pau, interesats en la música inglesa per la caixa, no la del redoblant, encar que no vallanhti nenes bufones no'ls agrada prou; actúen de empresaris per dar ajudas als autors.

El rich Pintaire y el conseqüente republicano en Juanito serán protectors, l'últim ja disposa d'un Tío.

El Pare Bigues com a mol entés amb blanques y negres (notes) farà de fallador in-competent.

En Capó y el Papitu Maco amb l'Home del sach al costat farán d'escortadors, no serveixen per res mes.

L'Hostelér del Pel Roig per técnich de clarinet sistema *Charrrupa*.

En Climent com a mecánic manxará l'orga.

En Xonetas, Dauli, Milá, Carbó, Garrells, Gañils, Guidons y Villá dirigits per l'oncle Jonch, farán de claqué.

El Noy Bigues y el Claudio, com advocats de R. O. demanarán per medi d'un Ofici.... d'Angels, subvenció al Ajuntament.

En de Oña farà de porter, no fos cas que al sentir la música entrés el germá del Pepet advocat a demanar els 60 durus d'una defensa de currepció, com feu temps enrera al casino d'un cert poble.

L'epoca en que l'autor es va inspirar era cuan a Barcelona, hi havia poca policia y les subsistencies anaven brates.

L'obra magna, com havem dit es de tres temps amb catorce compassos d'introducció de grans cops d'efecte y tot seguit ataca l'al-legro moderat en dos bemols.

Correspondencia de la VESPA

Sr. PAPET BART o MEU.—El seu treball *La eterna componenda* no'ns agrada, está mal orientat. Temps enrera V. prometia molt, pero ha resultat *cubarot*. Podia ven dir que el seu amic Quico dona cops de cap sense mirar ahont; V. fa pitjor que ell.

En el seu treball, parteix del principi de que les *pastetes* serveixen per arreglarho tot y en posa a tot arreu y s'equivoca; sigui mes serio, creguins. Si vol li publicarem algún d'aquells treballs de TOTS CONTRA GRANO-LLERS.

PUNTAS de PARIS.—El seu escrit *Contra todo lo que se haga en bien de mi pueblo* no'ns atrevim a publicarlo, V. hi queda massa de cos present. ¿No podria enviarnos altre treball per exemple *Los culpables de la noche del 13 de Julio del año 12?* Aixó si que tendria éxit; sobre tot si acababa amb la guillada de un carro de porcaté.

C. AL-GARRO.—Havem rebut les queixes de V. Si que s'enfada aviat y per poca cosa. No li sembla qu'es molt mes grave lo que fan certs subjectes, que compren cases y queden a deure a les tendes? Aixó si que's gros, sobre tot quan aquestos subjectes volen tenir rahó. Qui no vulgui pols, que no vagi a l'era ¿Ho enten Sr. C.?

JUANITO BATLLE.—Alló de la fábrica de *alcohol vínico* ja ho tenim en compte, no es cregui que l'olvidem, pero amb tanta feina com té LA VESPA no es pot fer tot de cop. Li prometem dir la vritat, pero no s'enfadi.

